

MATI IN GOSPODINJA

LETO 1929 — ŠTEVILKA 12.

Vzgoja.

Blagoslov, cvet in sad zakona je otrok. Oče in mati sta mu dala del svojega bistva; sodelovala sta na božji moči stvarjanja. Zato pa stopa pred nju v otroku volja božja z zahtevo: »Tega otroka, ki sta ga s svojim sodelovanjem postavila v svet, morata tudi za njegovo življenjsko nalogo pripraviti in vzgojiti. Šele potem bosta dovršila svojo nalogo, ko bo postal cel človek in zmožen, samega sebe voditi in vladati v življenju.« Iz očetovstva in materinstva torej raste že tudi naloga vzgoje: težka in odgovornosti polna naloga z ene strani, lepa, vesela in bogata naloga na drugi strani, ki je najvišja izmed človeških nalog: sodelovanje na božjem vladanju sveta.

Poglejmo novorojenčka, neboljjenčka! Popolnoma je odvisen od staršev, posebno od matere. Če bi te ne bilo, bi ne dočakal zore prihodnjega dne.

Najprej je njegovo telesno življenje, ki potrebuje oskrbe in nege — dolga leta. — Šele po enem letu more stati na svojih nožicah. In potem se razvija počasi njegov duh dalje; uči se govoriti in se polagoma, oprimaje se matere in vedno išoč njene pomoči, dotiplje v resnično življenje.

Pa vedno mu je še življenje uganka; nikjer se še ne ustali, nikjer se ne spozna, nikjar ni miren kot pri materi.

Učiti se mora, dolga leta učiti, preden vsaj nekoliko zadosti zahtevam sodobnega življenja, preden se pod vodstvom odraslih more lotiti dela.

Pridejo časi prehoda, ko se razum zbudi, ko se duševno tudi vživi v življenje, ko razmišlja o njegovih skrivno-

stih. Zbudi se tudi smisel samostojnosti, pa tudi že tisoč nesreč ogroža njegovo bodočnost.

Tako preide dvajset ali še več let, preden ta otrok more biti sam sebi voditelj in more na bodoči rod oddati to, kar je prejel od svojih staršev.

In v vseh teh letih potrebuje vzgoje prav tako, kakor vsakdanjega kruha, potrebuje skupne skrbi očeta in matere. Pozneje se pridružijo še druge vzgojne moči: šola, cerkev, življenje. Nadaljujejo delovanje družine, delajo in razširjajo tisto, kar je družina započela. Prav zato je tesno združeno delo družine, cerkve in življenja nujno potrebno, če hočemo, da vzgoja uspe.

Posebno potrebno pa je zvesto in vestno skupno delo matere in očeta pri vzgoji, obojestransko razumevanje vzgojnega dela.

Za vzgojne naloge je Stvarnik položil v naravo očeta in matere različne darove, da se pri vzgojnem delu podpirata in izpopolnjujeta.

V prvih letih spada otrok izključno le k materi; njo priganja k negi otroka skrivnostna moč: materina ljubezen.

Ta pa mora imeti tri lastnosti, da je prava. V prvi vrsti mora biti pametna. Svoje naloge ne vidi v tem, da bi se z otrokom samo igrala, ga razneževala, ljubkovala in lišpala; zato se ne izživlja v vsakdanjih malih skrbih, ne živi samo iz rok v usta, temveč ima vedno pred očmi otrokovo bodočnost. Zato pa tudi ta materina ljubezen ne preneha, četudi se otrok loči iz družinskega kroga, nego

skrbi zanj in njegovo srečo tudi še poslej.

Višja kot ta ljubezen pa je krščanska materina ljubezen. Ta uči mater v otroku gledati ne samo človeškega ampak tudi božjega otroka; živega člana Kristusovega telesa. Ta zavest ji pravi, da je poklican v življenje vere in božje ljubezni in da ima nalogo, tu na zemlji v delu, boju, veselju in trpljenju priboriti si nebeško kraljestvo.

To pravi krščanski materi sv. vera in zato tej ljubezni tudi lahko nadamo ime: verna krščanska materina ljubezen. Ta ljubezen ne dopušča, da bi mati skrbela le za telesni in zgolj naravni razvoj otrokovih moči, ampak tudi za duhovne t. j. verske moči, ki so prišle v otroka po zakramentu sv. krsta.

Ko je tako mati po naravi in božji milosti usposobljena, otroku nuditi vdano, potrpežljivo, požrtvovalno, odpuščajočo ljubezen, pa pristopi v očetu širši obzor, strožja avtoriteta, resna volja k materini ljubezni, da jo dopolni. In čim bolj dorašča otrok, tem bolj je treba družiti delavnost obeh teh ljubezni. Zato je važna in nujna dolžnost očeta in matere, da se v vzgojnih vprašanjih razgovorita in posvetujeta in tako vedno enotno postopata.

Gospodinjska šola v Ptuiju

V Mladiki v Ptujju se prične petmesečni kmetijsko-gospodinjski tečaj s 15. septembrom ter traja do 14. februarja. V letni tečaj, ki traja od 15. februarja do 15. julija se bodo sprejemala meščanska dekleta.

Iz vzgojnega in učnega vidika se sprejemajo v zimski tečaj le notranje gojenke in sicer deklice, ki so izpolnile 16. leto in se želijo učiti kuhanja, šivanja, pranja, likanja, urejevanja hišnih prostorov, vkuhanja sadja in zelenjadi, umne kokošje-reje, praktičnega sirarstva in vrtnarstva, v kolikor bo v treh mesecih mogoče.

Teoretični pouk pa obsega: verouk, vzgojeslovje, slovenščino, računstvo, hranoslovje, gospodinjstvo, gospodinjsko knjigovodstvo, živinorejo, mlekarstvo, sadjarstvo, vrtnarstvo in zdravstvo.

Oskrbovalnina (hrana, stan, kurjava, razsvetljava in pouk) znaša mesečno 600 Din.

Prosilke naj prilože nekoljkovani prošnji za sprejem zadnje šolsko izpričevalo in obvezno pismo staršev, da bodo plačali stroške šolanja in pošlje to na: Vodstvo kmet. gosp. šole v Mladiki v Ptujju.

Zavod sprejema tudi deklice, ki obiskujejo druge mestne šole, na hrano in stanovanje (v internat), za kar plačajo mesečno 600 Din.

Našemu ženstvu v obvestilo

Na mnoga vprašanja, če se »Vigred« še lahko naroči, nam je uprava »Vigredi« sporočila, da lahko postreže vsem novim naročnicam z vsemi letošnjimi številkami »Vigredi« in s prilogami za ročna dela. Celoletna naročnina za »Vigred« znaša Din 25.—, s prilogo za ročna dela pa Din 50.—. Naroča se pri upravi »Vigredi«, Ljubljana, Ljudski dom. — Prav toplo priporočamo, da si ta edini katoliški ženski list naroče vse žene in dekleta, ki ga še nimajo.

Obenem sporoča uprava Vigredi, da bo 8., t. j. avgustovo številko, poslala samo onim naročnikom, ki so za letos poravnali naročnino. Vsak komur je na tem, da redno dobiva »Vigred«, naj stori svojo dolžnost in poravna naročnino.

Uprava »Vigredi« je te dni prejela iz tiskarne tretjo izdajo knjige »Mati vzgojiteljica« in jo je pričela naročnikom razpošiljati. Knjiga je predelana in vsestransko dopolnjena. Cena ostane kljub temu stara namreč Din 16.—. Naroča se pri upravi »Vigredi«, Ljubljana, Ljudski dom. — Žene, matere, neveste, dekleta, segajte pridno po tej dragoceni vzgojni knjigi!

Nekaj vrtnih škodljivcev.

Vsaka gospodinja ve in skuša, kakšno preglavico in škodo delajo na vrtu razni zajedavci, zlasti oni iz živalskega rodu. Pred njimi ni varna nobena vrtna rastlina, posebno dokler je še mlada in nerazvita. Zato spada zatiranje škodljivcev k prav tako nujnim in potrebnim vrtnim opravilom kakor n. pr. pletev, okopavanje, zalivanje itd.

Največ zajedavcev živi v zemlji in na listih. Saj vemo kakšna nadloga so na vrtu miši, voluhar, bramorji, ogrci, strune, gosenice od vrtovke in pa polži, bolhači, gosenice kapusovega in repnega belina, listne stenice, listne ušice itd. Še sicer koristni krt nam ni všeč, ako zaide v setev ali v mlade nasade, kjer vse privzdigne in izvotli.

Oglejmo si za danes nekaj najhujših zajedavcev na koreninah!

Miši zanesljivo odpravimo z vrta z zastrupljenim zrnjem, ki se kupi za majhen denar, pa je jako izdatno (Zelio-zrna).

Voluharje moramo neumorno in na razne načine loviti in obnem zastrupljati (Zelio-pasta*). Ker je zlasti za sadno drevje nevaren sovražnik, je treba napeti vse sile, da ga spravimo z vrta.

Bramorjem pridemo najbolj do živega, ako poiščemo njihova gnezda (zalego) in uničimo mladi zarod. Pri obdelovanju zemlje jih je treba skrbno pobijati, kar jih spravimo na vrh. Ako junija in julija kako gredo globoko prekopavamo, gotovo zadenemo na uglajeno votlino, veliko kakor jabolko, polno jajčec ali mladih bramorjev. Tudi na obdelani gredi se najde gnezdo, ako gremo s prstom po rovu, ki teče blizu vrha. Tam, kjer se rov zavije naravnost navzdol, je v primerni globini gnezdo. Bramorje love tudi zelo uspešno v cvetlične lonce, ki jih potope po vrtnih stezicah do roba v zemljo. Lonce

je treba zamašiti in naliti vanje nekoliko vode. Dobro je tudi položiti po tleh od lonca do lonca palčice. Bramorji imajo namreč navado, da pridejo ponoči na površje, kjer posebno radi lazijo po stezicah. Ko pridejo do lonca se prekucnejo vanj in utonejo.

Ogrce skrbno pobirajmo, ko spomladi vrt prekopavamo. Včasih jih dobimo tudi pri usehlih rastlinah, toda takrat je že prepozno, ker je škoda že narejena. Pridno zatiranje hroščev bo tudi pripomoglo, da bo po vrtovih manj ogrcev.

Strune so tudi zelo škodljive podjede, ki jih je treba povsod pokončavati, kjer jih naletimo. Uspešno jih lovimo zlasti s solato. Rastlina, ki zvene, nam kaže, kje je sovražnik.

Zeljna muha dela ogromno škodo na vseh kapusnicah (na zelju, ohrovtu, kolerabah, karfijolah). Sadike izpočetka prav lepo rasto, potem pa kar druga za drugo začno hirati, lepenje jim zvene, se pobesi k tlom in konec jih je. Ako izpulimo tako nasehlo rastlino, vidimo, da je popolnoma brez korenin. Po črnem repu, ki je ostal od srčne korenine, je polno komaj par milimetrov dolgih belih »črvičkov«. To so ličinke zeljne muhe, ki je zalegla jajčeca na mlade kapusnice. Ko ličinke dorastejo, se v zemlji zabubijo in muha, ki pride iz bube, začne iznova zalegati jajčeca na že večje rastline. Tako je mogoče, da se razvijejo v enem letu trije ali celo štirje zarodi. Zatiranje tega škodljivca je silno težavno. Niti muhi, niti njeni ličinki naravnost ne moremo do živega. Le posredno je mogoče premagati sovražnika tako, da za nekaj časa opustimo gnojenje s hlevskim gnojem, ker so izkušnje pokazale, da se najrajše drži baš take zemlje, ki je pognojena s svežim hlevskim gnojem in zalivana z gnojnico ali straniščnikom. Gnojenje z apnom in globoko obdelovanje zemlje v jeseni, so tudi dobra obrambena sredstva zoper tega sovražnika.

O drugih zajedavcah prihodnjč.

* V zalogi pri Chemotehni v Ljubljani.

Privilegirana Agrarna banka d. d.

Temeljna glavnica 300.000.000 — dinarjev.

Poziv na vpis delnic Privilegirane Agrarne banke d. d.

Nepovoljne gospodarske razmere, v katerih živi, dela in proizvaja večina naših poljedelcev, so se zadnji čas zelo poslabšale. Suša, ki je bila pri nas zaporedoma tri leta, je težko zadojeja največji stan poljedelca in še bolj otežkočila pogoje za njegov gospodarski napredek. Slabe letve so pristile kmeta, da se je zadolžil, često za velike nevzdržne obresti. Poleg tega so nepravilna tekma naših poljedelskih proizvodov s tujo konkurenco na zunanjih trgih in ojačana carinska zaščita, s katero mnoge države zavarujejo svoje poljedelsko proizvodnjo, povzročile pašee cenam naših kmetijskih pridelkov.

Treba je brez odlašanja in takoj napraviti konec temu nezgodnemu stanju s tem, da se poljedelcu odločno priskoči na pomoč v interesu njega samega, kakor tudi v interesu splošne proizvodnje kmeta, ki je pri tako težkih razmerah, se je odločil, da takoj pristopi ustanovitvi posebne denarne ustanove, da more preskrbeti kmeta s ceninami kratko in dolgoročno in s solji. Radi tega se je z zakonom od 16. aprila t. l. ustanovila Privilegirana Agrarna Banka d. d., ki naj izpolnjuje in vrši gornjo nalogo.

Privilegirana Agrarna Banka s sedežem v Belgradu je delniška družba, ki bo ustanovljala svoje podružnice in ekspoziture tudi v drugih mestih naše države, kjerkoli bo to zahtevala poslovna potreba.

Začetna glavnica banke znaša 300.000.000 Din, razdeljena na 600.000 delnic, ki se glase na ime, vsaka po 500 Din. Bančna glavnica se more povečati do ene milijarde dinarjev. Država prispeva pri prvem vpisu delnic s 120.000.000 Din, državna razredna loterija v začetku z 20.000.000 Din. Poleg tega je velik del vpisa zagotovljen od državne hipotekarne banke, narodne banke in poštne hranilnice.

Vodstvo Privilegirane Agrarne Banke bo v rokah upravnega odbora, ki sestoji iz 15 članov. Predsednik upravnega odbora je postavljen s kraljevim ukazom, sedem članov postavlja predsednik ministrskega sveta na predlog poljedelskega ministra, ostalih sedem članov voli zbor delničarjev.

Banka bo dajala kratko in dolgoročno posojila izključno poljedelcem, poljedelskim, zadrudnim, kreditnim, proizvajalnim ustanovam, podpornim zakladom in sličnim ustanovam. Posojila bodo dana na podlagi obveznic, menic, ki zapadejo najdalje do enega leta, na podlagi zastave poljedelskih proizvodov in na tekoči račun. Dolgoročna posojila bo dajala banka na zastavo

nepremičnin. Banka bo denarno pomagala zadrudnim organizacijam, da se zgrade skladišča za poljedelske proizvode in za organizirano skupno prodajo poljedelskih proizvodov. Banka bo sprejemala hranilne vloge, za katere jamči država. Izdajala bo tudi založnice na podlagi posojila na nepremičnine. Z ozirom na določbe zakona o ureditvi banke uita ona velike predpravee: Državne ustanove bodo sprejemale delnice Agrarne banke kot kaveijo, narodna banka, državna hipotekarna banka in poštna hranilnica jih bodo pa prejemale v zastavo (lombard).

Banka je oproščena vseh državnih in samoupravnih davkov in doklad.

Država jamči za izplačilo hranilnih vlog, kakor tudi za solžice in bančne obveznice. Delničarji pravico tudi na superdividendo v razmerju z višino čistega bančnega dobiška.

Privilegirana Agrarna Banka bo imela vse pravice, katere uživa državna hipotekarna banka v pogledu izvršilnega postopanja.

Na skupščini delničarjev ima vsakih 10 delnic en glas.

Pozivajo se vsi pridobitni krogi, gospodarske ustanove, poljedelske zadruge ter njihove zadrudne zveze, ustanove in denarni zavodi, banke zavarovalna društva in vsi državljani, katerim je napredek našega kmeta in naše zemlje na srcu, da z vpisom delnic Privilegirane Agrarne Banke prispevajo k ustvarjanju čim čvrstejšega temelja te koristne ustanove. Z vpisovanjem delnic Privilegirane Agrarne Banke ne vrše oni samo dolžnosti vestnega državljana s tem, da stavljajo na razpolago svoja sredstva poljedelstvu, ki je najvažnejša in temeljna panoga našega narodnega gospodarstva, nego vlagajo svoj denar plodonosno v sigurni prvovrstni vrednostni papir z zagotovljeno dividendo. Denarnim zavodom in bankam je zakonito dovoljeno, da delnice Privilegirane Agrarne Banke vpišejo za svoje rezervne fondе.

Pri vpisu je treba položiti 125 Din, to je 25% nominalnega iznosa delnice brez kakih stroškov, a ostanek je treba plačati v treh enakih obrokih, po pozivu upravnega odbora, najdalje do 31. marca 1930.

Vpis delnic se vrši od 22. maja do 22. junija zaključno pri sledečih ustanovah:

Državna hipotekarna banka
Narodna banka
Poštna hranilnica

s svojimi podružnicami

Zadrudne zveze.

Oblastne Zadruge, osnovane po Zakonu o Poljedelskem Kreditu in ostale pooblašene banke v državi.

V Belgradu, maja 1929.

Vladni komisar

Vojin M. Djuričić, s. r.

Praktični migljaji.

Aluminij, ki je postal črn, obribamo s pepelom, katerega smo nekoliko pomešali s petrolejem.

Kdor ne more zaspati, temu se priporoča, da vzame tako zvani šumeči vonbon, ga raztopi v pol kozarcu vode ter izpije, ko gre v posteljo.

Kako odstranimo madeže od potu? Madeži, katere smo tekom poletja dobili v obleko, ko smo se potili, niso tako lahko odstraniti. Volneno blago moramo najprej s toplo vodo prati, nato pa madeže s krpo v bencin namočeno odrgniti.

Težje je snaženje pri baržunu (žamet): Potne madeže zmočimo z bencinom, nato pa drgnemo baržun s culico, v katero smo navezali najdrobnejšega peska. Pesek pa moramo prej segreti do skrajnosti. — Iz svilenega blaga pa odstranimo madeže potu s tem, da jih zmočimo s špiritom, potresemo s kislino vinskega kamena ter ribamo, dokler blago ne dobi zopet prvotno barvo.

Juha bo mnogo okusnejša, ako ji prideneš eno jabolko, narezano v kosčke.

Voda, v kateri se je kuhal krompir, je izvrstna za izžemanje zamazanega svilenega blaga.

Ako pomešamo med škrob (šterko) nekoliko soli, bo platneno in drugo perilo postalo svetlo. Tudi likalnik se ne bo prijemal.

Nikoli ne čisti aluminijeve posode s sodo.

Kdor mora štediti s kurjavo, je priporočljivo tole: Ko imaš v štedilniku dober ogenj, vrzi par debelih kosov apna v zadnji konec odprtine. Apno bo kmalu žareče ter bo vzdržalo vročino dolgo časa.

Sok limone pomešan s soljo, odstrani rjaste madeže iz perila.

Pravljica današnjih dni.

Satan je nekega dne poklical svoje nebrojne brate domov k obračunu.

Glasno so se hvalili s svojimi deli: preganjanje katoličanov, podpihovanje k nevoščljivosti in sovraštvu, revolucija, razširjanje edine vere v »zlatotele«, zastrupljanje studentev, iz katerih zajemata umetnost in znanost in najmlajši vir zastrupljenja katoliške morale: uživanje, ta in še mnogotera druga »odlična« dela so naštevati gospodarju, ki si je zadovoljno mel roke.

V ozadju, nekako skromno pa je stal primeroma še mlad satanček, ki se nikakor ni mislil siliti v ospredje. Ves s črnimilom namazan je bil, s peresom v roki. Gospodar ga vpraša: »Kaj pa si ti storil v našo čast?« Mali odgovori: »Vsem velikim delom mojih tovarišev sem pomagal.« — »Oho,« so se zadržali drugi, — »to pa že ni res. Nikjer te nismo videli zraven.« — »To že rad verjamem,« je odvrnil mali, — »kajti dan in noč sem sedel v sobi »črne umetnosti« (tiskarni) in sem razdal milijone in milijone listov in časopisov z vašimi načrti med ljudi.«

Gospodar ga je pohvalil in mu je izročil prvo darilo.

Istočasno pa je stal pred božjim prestolom angel dobrega tiska, utrujen, zaprašen, raztrgan. »Zakaj nisi prišel v lepi in dostojni obleki k meni?« ga je Bog vprašal. »Reven sem in zaničevan,« je angel žalostno odgovoril. »Kaj ti moji ljudje niso pomagali?« je Bog dalje izpraševal. — »Ne,« je rekel angel, »tvoje ljudstvo daje denar mojim nasprotnikom, mene pa zanemarja, ali me odpravlja s pobožno željo »Bog plačaj! . . .«

✠

Vsem sorodnikom in znancem naznanjamo žalostno vest, da je našo ljubljeno

OLGICO

poklical Vsemogočni k sebi.

Zagradec, 10. junija 1929.

Družini Lobe-Vidmar.

3:a:n:a:š:e:m:a:l:e:

Po svetu okrog.

V opičjem gledališču.

Tam na travniku pred mestom
lahko vidiš marsikaj:
vrtljake in šotore
in drugačen dirindaj.

Vidiš glumce in plesavce,
tudi redko še žival.
Pse in opice pri igri
bi lahko opazoval.

Psi in opice sedijo
okrog miz oblečeni,
baš se spravljajo h kosilu, —
da ljudje so, se ti zdi.

Prav med njimi njihna gnada
cibka sladko se smehlja, —
vabljena na godovanje
njeno je gospoda vsa.

Bepo, bedasti natakar,
često se po tleh zvali.

V množici veselih gostov
ki prišli so z vseh strani
tudi znana nam dvojica
se preriva in tišči.

Boben in trobenta pravkar
k igri zdaj vabila sta.
V eno, glej, sedaj kolibo
zmuzneta se znanca dva.

Res predrzno sta prerila
se do odra prav naprej.
Zvon zapoje, zastor dvigne
se — zdaj ves začuden glej.

Da se le od kod prikaže,
vse se od srca smeji.

Zdaj v klobuku, v dragem plašču
in v kočiji iz zlata
še pripelje na gostijo
imenitna se gospa...

Brž izstopi in pokloni
Cibki šopek svež za god.
A kočija proti domu
zopet se poda na pot.

Kaj naj se igramo.

Kovač kuje verigo.

Eden izmed igralcev stoji pred gručo igralcev, ki so ga postavili za kovača in pravi: »Kujem, kujem.« Drugi vprašajo: »Kaj pa kuješ?« Kovač odgovori: »Verigo.« — Igralci: »Kaj ti manjka za verigo?« Kovač: »En člen.« — Drugi: »Kdo naj bo ta?« — Kovač imenuje enega izmed njih. Ta steče h kovaču in se zatakne s kljukasto roko, tako da sta z obrazom obrnjena vsak v svojo stran. Tako se igra nadaljuje, da se vsi »členi« sprimejo v verigo. Vselej pa je novoprišedši člen novi kovač. Ko je veriga gotova, pravi prvi kovač: »Zdaj pa še poskusite, če je moja veriga tudi kaj močna.« Zdaj vlečejo tisti, ki so z obrazom v eno stran obrnjeni, v eno, oni drugi pa v drugo stran. Ko se veriga pretrga, so tisti zmagalci, ki so večji kos verige za seboj potegnili.

Prerok.

Vsi igralci razen preroka so zbrani okoli voditelja igre; prerok pa mora biti daleč stran, da razgovora ne sliši. Vsak izmed igralcev dobi ime kake stvari, ki jo lahko pripelje tovorni vlak. Dogovore se, da bo ta vlak, ki ga ima prerok uganiti, natorvorjen z gotovo stvarjo. Ko je vse to določeno, pokličejo preroka. Voditelj ga nagovori: Pravkar se je pripeljal tovorni vlak, visoko naložen, kaj misliš, s čim? Lahko bi bil naložen z železom, apnom, lesom, živino, čevlji, slamo.« Komaj voditelj igre spregovori zadnjo besedo, že reče prerok: »S slamo je vlak naložen,« kakor so se igralci prej dogovorili. Vsi se čudijo, kako more to vedeti in ga pošljejo še drugič in tretjič stran, da se vselej drugače dogovorijo. Pa vselej ugane pravo. — Ta čudež je pa čisto preprost: voditelj igre in prerok sta dogovorjena; tista reč, ki jo imenuje voditelj po kakšni reči, ki

jo ima prerok na sebi, je prava. (V našem slučaju so bili čevlji.) — To je zelo zabavna igra, posebno če se hočejo starejši otroci pred mlajšimi postaviti.

Bodičevje ali gozdna palma

Ko je Jezus Odrešenik prihajal v Jeruzalem, se je vse mesto zbralo na cestah in trgih in ljudje so klicali: »To je Jezus, veliki prerok iz Nazareta.« In so razgrinjali po cesti, kjer je prihajal, preproge in svoja oblačila. Drugi pa so sekali in lomili oljčne in palmove veje ter jih stlali na pot. Vse ljudstvo pa, ki je drlo pred njim in za njim, pa je klicalo: »Hosana, slavljjen bodi sin Davidov! Češčen, ki prihaja v imenu Gospodovem!«

Ko je Odrešenik nekaj dni po tem kot ujetnik hodil isto pot skozi Jeruzalem, ni bilo razgrnjenih po tleh ne preprog, ne oblačil in ljudje mu niso klicali »Slava«, ampak so izza priprtih vrat gledali za njim, mnogi so ga zasramovali in nazadnje kričali: »Križaj gaj, križaj gaj!«

In glej, na poti je ležala še marsikatera palmova veja v prahu, toda uvela kljub vročim solnčnim žarkom ni bila nobena, ampak vse lepo sveže in zelene.

In ko je Jezus, obložen s pretežkim križem, ves potan in prašan, trdoma in komaj še prestavljal noge, je večkrat z nogo zadel ob palmove veje, je tiho dejal: »Zelenite in rastite dalje!« Tako se je tudi zgodilo. Toda pri sovražnem vpitju razdivjanih množic na Kalvariji, so se robovi palmovih listov zvili v bodeče trne. Tako je takrat nastala nova gozdna rastlina kot spomin na veliki teden trpljenja. V višje ležečih gozdovih raste; vedno je zelena in kot sad nosi v listovnih pazduhah rdeče jagode. Imenujemo jo bodičevje ali gozdna palma. V zimskem času radi z njo krasimo grobove, ker ostane vedno zelena, rdeče jagode pa so kakor kapljice krvi.

Bolj se moramo varovati napuha v besedah, kakor pa v obleki.

Najvišja ljubezen je odpoved.